

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 63/08-32

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 7. augusta 2008 v senáte zloženom z predsedu Petra Brňáka, zo sudkyne Marianny Mochnáčovej a sudcu Milana Ľalíka prerokoval sťažnosť I. P., K., zastúpeného advokátom JUDr. V. Z., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. V-2 8 Nc 28/96 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. V-2 8 Nc 28/96 p o r u š i l základné právo I. P. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. I. P. p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie v sume 50 000 Sk (slovom päťdesiat tisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Bratislava III p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. I. P. p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 10 098 Sk (slovom desaťtisícdeväťdesiatosem slovenských korún), ktorú je Okresný súd Bratislava III p o v i n n ý vyplatiť na účet jeho právneho zástupcu JUDr. V. Z. do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 63/08-20 z 20. februára 2008 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť I. P. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. V-2 8 Nc 28/96.

2. Porušenie základného práva na prerokovanie svojej veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vidí sťažovateľ v tomto opísanom skutkovom stave:

Sťažovateľ si žalobou doručenou okresnému súdu 16. októbra 1996 uplatnil náhradu škody proti žalovanému P. S. J.

Sťažovateľ podaním z 22. septembra 1997 požiadal okresný súd o oslobodenie od súdnych poplatkov. Okresný súd uznesením sp. zn. V-2 8 Nc 28/96 z 5. marca 2000 konanie

zastavil z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku. Sťažovateľ podal proti uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd uznesením sp. zn. 14 Co 230/00 z 27. septembra 2000 sťažovateľom napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Sťažovateľ podal proti rozhodnutiu odvolacieho súdu sp. zn. 14 Co 230/00 z 27. septembra 2000 dovolanie podaním z 20. novembra 2000. Podľa sťažovateľa okresný súd nekonal skoro šesť rokov. Na dovolanie sťažovateľa z 20. novembra 2000 okresný súd reagoval až listom sp. zn. V-2 8 Nc 28/96 z 25. októbra 2006, ktorým vyzval sťažovateľa, aby si v lehote 10 dní odo dňa doručenia výzvy zvolil právneho zástupcu z radov advokátov a oznámil okresnému súdu, ktorý advokát ho bude v dovolacom konaní zastupovať. Sťažovateľ na výzvu okresného súdu z 25. októbra 2006 reagoval podaním zo 17. novembra 2006, pričom namietal prieťahy v konaní.

Okresný súd podaním z 15. februára 2007 opätovne poučil sťažovateľa o možnosti požiadať o ustanovenie zástupcu z radov advokátov. Sťažovateľ podaním z 8. januára 2007 oznámil konajúcemu súdu ustanovenie svojho právneho zástupcu.

Okresný súd listom, ktorý bol doručený právnomu zástupcovi sťažovateľa 25. mája 2007, vyzval sťažovateľa ako navrhovateľa na doplnenie dovolania z 20. novembra 2000 opätovne v lehote 10 dní od doručenia výzvy, pričom ho poučil, že ak v stanovenej lehote dovolanie neopraví, resp. nedoplní, predloží súd prvého stupňa dovolanie dovolaciemu súdu.

Podľa názoru sťažovateľa nečinnosťou okresného súdu vznikli zbytočné prieťahy v konaní, ktoré trvajú ku dňu podania sťažnosti.

3. Na základe už uvedených skutočností sťažovateľ preto navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo I. P. na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov upravené v čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6

ods. 1/ Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III. v konaní spis. zn. V-2 8 Nc/28/96 porušené bolo.

2. I. P. priznáva finančné zadostučinenie 150.000,- Sk,... ktoré je mu Okresný súd Bratislava III povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia

3. I. P. priznáva úhradu trov konania 6.296,- Sk..., ktoré je Okresný súd Bratislava III. povinný zaplatiť na účet advokáta JUDr. V. Z., do 2 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.“

4. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci podaním z 1. februára 2008 písomne vyjadril okresný súd (sp. zn. Spr 3063/08) a podaním z 25. marca 2008 (sp. zn. Spr. 3162/08) zotrval na svojom vyjadrení z 1. februára 2008. Právny zástupca sťažovateľa k vyjadreniu okresného súdu zaujal písomné stanovisko podaním z 10. marca 2008.

4.1 Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení uviedol:

„Vec sp. zn. V-2 8 Nc 28/96 bola právoplatne skončená uznesením súdu zo dňa 05. 03. 2000 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 14 Co 230/00 zo dňa 27. 09. 2000 s právoplatnosťou dňom 20. 10. 2000. Dňa 22. 11. 2000 bolo vo veci súdu doručené dovolanie. Dňa 05. 08. 2006 bol navrhovateľ súdom vyzvaný na zvolenie si právneho zástupcu. Dňa 29. 11. 2006 navrhovateľ doložil plnú moc pre právneho zástupcu JUDr. Z. Dňa 11. 05. 2007 bol navrhovateľ vyzvaný na odstránenie väd dovolania. Dňa 06. 06. 2007 bolo súdu doručené doplnenie dovolania. Dňa 31. 08. 2007 bol spis predložený Najvyššiemu súdu SR na rozhodnutie o dovolaní. Dňa 09. 11. 2007 bol spis Najvyšším súdom SR vrátený s tým, že je treba zistiť včasnosť podaného dovolania. Úpravou súdu zo dňa 07. 01. 2008 bol navrhovateľ vyzvaný na preukázanie včasnosti podania dovolania. Možno však konštatovať, že priesťah v konaní čiastočne zaviniť i sťažovateľ, nakoľko jeho konanie bolo zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku. Dovolanie podal bez právneho zastúpenia, a toto doložil súdu až dňa 29. 11. 2006 od kedy sa vo veci riadne koná.“

4.2 Sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu k vyjadreniu okresného súdu okrem iného uviedol: *„Sťažovateľ vyjadrenie Okresného súdu Bratislava III č. Rvp*

7/08 zo dňa 01. 02. 2008, č. Spr. 3063/08 vo veci sp. zn. V-2 8 Nc 28/96 berie na vedomie, pričom poukazuje na tú časť jeho vyjadrenia, v ktorom Okresný súd Bratislava III nepochybne konštatuje, že v čase od 22. 11. 2000, kedy mu bolo doručené dovolanie, až do 05. 08. 2006 kedy súd vyzval sťažovateľa ako navrhovateľa na zvolenie si právneho zástupcu, bol nečinný.“

5. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie vo veci namietaného porušenia práva podľa označených článkov ústavy a dohovoru. Prerokovanie sťažnosti na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných na meritórne rozhodnutie veci (napr. I. ÚS 157/02, I. ÚS 66/03).

6. Sťažnosť v tejto veci pôvodne prijal na ďalšie konanie uznesením z 20. februára 2008 I. senát ústavného súdu v zložení Milan Ľalík (predseda senátu), Peter Brňák a Lajos Mészáros (sudcovia). V zmysle rozvrhu práce ústavného súdu na rok 2008 účinného od 1. marca 2008 I. senát ústavného súdu tvoria sudcovia Peter Brňák (predseda senátu), Marianna Mochnáčová (sudkyňa) a Milan Ľalík (sudca). Z uvedeného dôvodu vec prerokoval a vo veci samej rozhodol I. senát ústavného súdu v zložení, ktoré je uvedené v záhlaví tohto nálezu.

II.

Ústavný súd na základe sťažnosti a k nej pripojených písomnosti, vyjadrení účastníkov konania a spisu okresného súdu sp. zn. V-2 8 Nc 28/96 zistil tento priebeh a stav konania:

Sťažovateľ v procesnom postavení navrhovateľa proti odporcovi P. S. J. o náhradu škody podal 16. októbra 1996 Okresnému súdu Bratislava-vidiek žalobný návrh. K žalobe

pripojil okrem iného zmluvu o prenájme poľnohospodárskej pôdy, výpočet výšky škody, výpis z pozemkovej knihy a identifikáciu parciel.

Okresný súd... žalobný návrh zaevidoval pod sp. zn. 8 Nc 28/96.

Okresný súd uznesením č. k. V-2 8 Nc 28/96-22 z 24. februára 1997 vyzval sťažovateľa pod následkom zamietnutia žalobného návrhu na doplnenie žalobného návrhu a odstránenie vady podania tak, aby petit návrhu bol určitý, zrozumiteľný a vykonateľný.

Sťažovateľ podaním 24. júna 1997 upresnil žalobný petit.

Sudca dal 14. augusta 1997 kancelárii pokyn, aby vyzvala sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku.

Sťažovateľ podaním 24. septembra 1997 požiadal okresný súd o oslobodenie od zaplatenia súdneho poplatku.

Sudca dal 9. októbra 1997 kancelárii pokyn, aby zaslala sťažovateľovi dotazník slúžiaci k oslobodeniu od platenia súdnych poplatkov na vyplnenie a vrátenie okresnému súdu.

Okresný súd uznesením č. k. V-2 8 Nc 28/96-29 z 5. marca 2000 zastavil konanie vo veci.

Podpredseda okresného súdu odpovedal 9. mája 2000 listom sp. zn. Spr. 2025/00 sťažovateľovi na jeho sťažnosť na priet'ahy v konaní podanú 6. marca 2000.

Dňa 18. mája 2000 sudca dal kancelárii pokyn doručiť sťažovateľovi uznesenie č. k. V-2 8 Nc 28/96-29 z 5. marca 2000 o zastavení konania.

Sťažovateľ podal 5. júna 2000 odvolanie proti uzneseniu č. k. V-2 8 Nc 28/96-29 z 5. marca 2000.

Sudca dal 26. júna 2000 kancelárii pokyn predložiť spis Krajskému súdu v Bratislave na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľa.

Sťažovateľ podaním 21. augusta 2000 požiadal okresný súd o vydanie predbežného opatrenia.

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 14 Co 230/00-37 z 27. septembra 2000 rozhodol tak, že napadnuté uznesenie potvrdil.

Predmetný spis bol okresnému súdu vrátený 4. októbra 2000.

Sudca dal 10. októbra 2000 kancelárii pokyn doručiť uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 14 Co 230/00-37 sťažovateľovi.

Sťažovateľ 20. októbra 2000 osobne prevzal uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 14 Co 230/00-37.

Okresný súd 22. novembra 2000 prijal sťažovateľovo dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 14 Co 230/00-37.

Sťažovateľ podaním 26. januára 2001 požiadal okresný súd o vydanie predbežného opatrenia.

Okresný súd listom sp. zn. V-2 8 Nc 28/96 z 5. augusta 2006 vyzval sťažovateľa, aby v lehote 10 dní oznámil, koho si zvolil za advokáta na zastupovanie v dovolacom konaní, v opačnom prípade konanie zastaví. Pošta zásielku vrátila ako nedoručenú.

Okresný súd listom sp. zn. V-2 8 Nc 28/96 z 25. októbra 2006 vyzval sťažovateľa, aby v lehote 10 dní oznámil, koho si zvolil za advokáta na zastupovanie v dovolacom konaní, v opačnom prípade konanie zastaví.

Sťažovateľ 27. novembra 2006 podal sťažnosť na prieťahy v konaní.

Okresnému súdu bolo 29. novembra 2006 doručené splnomocnenie, ktoré udelil sťažovateľ pre advokáta JUDr. V. Z. na zastupovanie v dovolacom konaní.

Okresný súd listom sp. zn. V-2 8 Nc 28/96 z 5. februára 2007 vyzval sťažovateľa, aby v lehote 15 dní oznámil, koho si zvolil za advokáta na zastupovanie v dovolacom konaní.

Okresný súd listom sp. zn. V-2 8 Nc 28/96 z 15. februára 2007 vyzval sťažovateľa, aby v lehote 15 dní oznámil, koho si zvolil za advokáta na zastupovanie v dovolacom konaní.

Sťažovateľ podaním 12. marca 2007 oznámil okresnému súdu, že za právneho zástupcu si zvolil advokáta JUDr. Z., a zároveň urgoval vybavenie svojej sťažnosti na prieťahy v konaní.

Okresný súd listom z 11. mája 2007 vyzval právneho zástupcu sťažovateľa, aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy dovolanie doplnil tak, aby spĺňalo zákonom požadované náležitosti, inak konanie zastaví.

Právny zástupca sťažovateľa podaním 6. júna 2007 doplnil dovolanie v súlade s výzvou okresného súdu.

Sudca dal 17. augusta 2007 vyššiemu súdnemu úradníkovi pokyn na predloženie spisu Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie o dovolaní.

Okresný súd spis aj so sprievodnou správou odoslal najvyššiemu súdu 27. augusta 2007 na rozhodnutie o dovolaní.

Najvyšší súd prevzal predmetný spis 31. augusta 2007.

Najvyšší súd listom sp. zn. 4 Cdo 198/2007 z 25. októbra 2007 vrátil predmetný spis okresnému súdu ako predčasne predložený, keďže nie je preukázaná včasnosť podaného dovolania sťažovateľom prostredníctvom pošty.

Sudca dal 26. novembra 2007 pokyn vyššiemu súdnemu úradníkovi, aby realizoval pokyn najvyššieho súdu.

Vyšší súdny úradník dal 7. januára 2008 pokyn kancelárii zaslať výzvu sťažovateľovi a jeho právneho zástupcovi, aby predložil v lehote 20 dní dôkaz, kedy zásielku s dovolaním podal na poštu.

V prílohe spisu je založená odpoveď predsedu okresného súdu sp. zn. Spr. 2160/2007 z 20. augusta 2007, ktorou odpovedal na podanú sťažnosť sťažovateľa doručенú 2. augusta 2007 na priet'ahy podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov tak, že konštatoval skutkový stav bez hodnotenia, či je sťažnosť podaná oprávnene, alebo nie.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05).

1. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a právo zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitnosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci)

v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, I. ÚS 79/05). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1.1 Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že predmetom posúdenia je konanie týkajúce sa náhrady škody, ktoré sa začalo 16. októbra 1996 a k času podania sťažnosti nebolo (v dôsledku podaného dovolania sťažovateľom) na súde prvého stupňa skončené. K času rozhodovania ústavného súdu konanie vedené okresným súdom v predmetnej veci trvá viac ako jedenásť rokov a sedem mesiacov.

1.2 Pokiaľ ide o kritérium zložitost' veci, ústavný súd aj v predmetnom prípade bral do úvahy skutkový stav veci a platnú právnu úpravu (II. ÚS 26/95, I. ÚS 92/97 a iné) relevantnú na rozhodnutie. Na základe týchto hľadísk konanie o náhradu škody nehodnotil ako právne a skutkovo zložitú vec.

1.3 Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd zistil okolnosť, ktorá bola osobitne zohľadnená pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným priet'ahom. Sťažovateľ nezaplatil súdny poplatok včas, aj keď bol na to vyzvaný okresným súdom 14. augusta 1997. Uznesením sp. zn. V-2 8 Nc 28/96-22 z 24. februára 1997 bol sťažovateľ pod následkom odmietnutia žalobného návrhu vyzvaný na doplnenie žalobného návrhu a odstránenie vady podania. Sťažovateľ podaním 24. júna 1997 upresnil žalobný petit. Okresný súd uznesením č. k. V-2 8 Nc 28/96-29 z 5. marca 2000 konanie vo veci zastavil, proti tomu podal sťažovateľ odvolanie. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 14 Co 230/00-37 z 27. septembra 2000 rozhodol tak, že napadnuté uznesenie potvrdil. Okresný súd 22. novembra 2000 prijal sťažovateľovo dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 14 Co 230/00-37. Procesné návrhy sťažovateľa boli čiastočne dôvodom doterajšej dĺžky súdneho konania (pozri chronologický priebeh konania v časti II odôvodnenia).

1.4 Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci, pričom zbytočné prietahy v konaní posudzoval ako celok s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu vrátane významu predmetného konania pre jeho účastníkov.

Pokiaľ ide o postup okresného súdu, ústavný súd zistil, že okresný súd vo veci konal, a to až do 20. novembra 2000, keď prijal sťažovateľovo dovolanie. V období od 21. novembra 2000 do 5. augusta 2006 (keď vyzval sťažovateľa, aby v lehote 10 dní oznámil, koho si zvolil za advokáta na zastupovanie v dovolacom konaní) bol okresný súd absolútne nečinný v trvaní viac ako päť rokov a deväť mesiacov. Okresný súd nepredložil spis najvyššiemu súdu, ktorý bol príslušný podľa § 10a Občianskeho súdneho poriadku rozhodnúť o dovolaní sťažovateľa.

Aj predseda okresného súdu nepriamo uznal prietahy v súdnom konaní v liste sp. zn. Spr 3063/08 s tým, že prietah v konaní čiastočne zavinil i sťažovateľ (podstatný podiel sťažovateľa na prietahoch nebol ústavným súdom zistený, pozn.).

Ústavný súd hodnotí obdobie absolútnej nečinnosti okresného súdu ako zbytočný prietah v trvaní viac ako päť rokov a deväť mesiacov.

2. Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

3. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia neprikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietahov, lebo sťažovateľ o to nepožiadala a v súčasnej dobe bol spis predložený dovolaciemu (najvyššiemu) súdu.

4. Ústavný súd môže priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie (čl. 127 ods. 2 ústavy, § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

Sťažovateľ žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 150 000 Sk z dôvodu nečinnosti okresného súdu.

Vzhľadom na okolnosti danej veci (najmä na neprimeranú dĺžku konania pred okresným súdom, na jej predmet a význam pre účastníkov konania) ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa (pozri body 1.1 až 1.4 tejto časti), ako aj na predmet (povahu) konania považuje za primerané v sume 50 000 Sk.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2.

5. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Úspešnému sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom. Advokát vykonal tri úkony právnych služieb, a to prevzatie a prípravu zastupovania, písomné podanie (sťažnosť) z 3. januára 2008 a vyjadrenie zo 14. marca 2008. Odmena za jeden úkon právnych služieb v zmysle § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov je 1/6 z výpočtového základu 19 056 Sk, t. j. 3 176 Sk, čo spolu s režijným paušálom 190 Sk predstavuje sumu 3 366 Sk. Odmena advokátovi za poskytnuté právne služby v konaní pred ústavným súdom spolu za tri úkony právnych služieb predstavuje 10 098 Sk.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

6. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. augusta 2008